

Formální evropanství či spolupráce napříč Evropou?

02.Června 2005 Marek Zouzalík

V souvislosti s diskusí o Evropské ústavě a evropské sounáležitosti se často hovoří také o prohlubování vzájemných vztahů, a to nejen mezi různými nevládními organizacemi, ale i mezi municipalitami. Evropská unie svým novým členům sice formálně otevřela náruč, ale běžní občané původních členských zemí pocítují z nových spoluobčanů spíše strach než nadšení. Tyto negativní pocity vznikají především z neznalosti národní historie, kultury, zvyklostí a jazyka. Dobrou zkušenost s odbouráváním mýtů a předsudků má středočeské město Slaný a bavorské město Pegnitz.

Myšlenka oslovit své evropské sousedy, bez ohledu na jazykové a politické bariéry, se zrodila již poměrně dávno. Spolupráce mezi pegnitzkým gymnáziem a Gymnáziem V. B. Třebízského ve Slaném započala paradoxně v roce 1988, tedy ještě před pádem železné opony, která rozdělovala území Evropy na zájmová území vítězných mocností 2. světové války. Již šestnáct let probíhá mezi těmito školami řada sportovních soutěží a setkání studentů, a to včetně výměnných studijních pobytů. Rozšíření Evropské unie o nové členské země v tomto kontextu s sebou přineslo mnohem více, než jen pocit evropské sounáležitosti, vyplývající z některých historických paralel obou měst. V současnosti představují města Slaný i Pegnitz významná správní a kulturní centra ve svých regionech. Díky dlouholetým neformálním stykům v oblasti školství se v posledních letech podařilo navázat dobré kontakty i představitelům samosprávy. Nedávné podepsání smlouvy o partnerství mezi Královským městem Slaný a městem Pegnitz tak není jen pouhou formalitou. Setkání představitelů samospráv obou měst a zástupců řady organizací, ke kterému došlo při příležitosti jejího podpisu v německém Pegnitz, je prvním krokem k prohloubení již existujících vztahů a k rozšíření možností vzájemné spolupráce v oblasti kultury, sportu, spolkové činnosti či turistického ruchu.